

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

За кожну зміну оплатити 10 центів.

Адреса: "СВОБОДА", Р. О. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ШКОДА ВІД ПОСПІХУ

Поспіх, що його проявляв кожного року влітку Конгрес, коли законодавці хочуть розіхатися на ферії, має свою добру сторону в тому, що дозволяє „перемолоти“ деякі добрі закони без зайвих затяжних дебатів і зду сторону в тому, що не дозволяє законодавцям призадуматися над важливістю деяких проєктів, спонукаючи їх або абсентуватися при голосуванні, або голосувати не так, як цього вимагає публічне добро. Це найкраще виявилось на початку цього тижня, який стоїв під знаком вакаційної гарпачки. Цю вакаційну енергію проявляв цього тижня Сенат, який намагався в останніх днях „очистити стіл“ під цілою низкою залеглих справ. Затверджено палко оспорюваного південних сегрегаціоністів Вилсона Байта на голову новозаснованого відділу громадянських прав у секретаріаті справедливості. Ухвалено фермерський закон по лінії політики секретаря рільництва Езри Бенсона, що поручає пливку допомогу фермерам залежним від конюнктури і тепер дістав згоду на зменшення державної підтримки для збереження високих цін на базову, ризик і кукурудзу. Затверджено гарпачку підтримувати урядом закон про технічну й фінансову співпрацю з Європейською комісією в справах атомової енергії, т. зв. Евратомом. Уже ці три приклади вказують на продуктивність праці Конгресу в його останніх днях. Проте, водночас цей поспіх позначився двома дуже прикрими невдачами у переведенні справ, з якими американська громадськість зв'язувала поважні надії.

Отже, у минулий понеділок Палата Репрезентантів „убила“ два законопроєкти, які, здавалося, мали найбільші шанси на успіх з уваги на їх підтримку в Сенаті та в публічній опінії. І так, існуюче робітниче законодавство планоно збагатити реформою, яка значно спричинилася б до очищення робітничих професійних спілок від нечесних елементів та охоронила фонди цих спілок, призначених на суспільну допомогу робітникам, від спекуляцій і зловживань з боку конійної адміністрації. Згідно з законопроєктом, що мав назву від імені двох його авторів, демократичного сенатора Кеннеді і республіканського сенатора Айваса, професійні спілки були зобов'язані звітувати перед державною владою про свої фонди. Прокст цього закону зродився з муніципальних і цюгоричних пересудувань на сенатській Комісії МакКеллена, що розкрила страхливі зловживання в робітничих спілках. Сенат прийняв законопроєкт ще 17 червня ц. р. майже одностайно — 88 голосами проти одного. Минулого понеділка, коли цей законопроєкт прийшов на обговорення Палати репрезентантів, її голова Сем Рей-біш, спираючись на відповідного правничого, обмежив дебати до 40 хвилин і не допустив до згодиення будь-якої поправки. Конгресмени обурилися, і в результаті закон відкинено 198 голосами проти 190, при чому, щоб стати законним, він повинен був дістати 267 голосів „за“ — дві третини. За висловом сенатора Кеннеді, „тілкі Джим Гоффа (президент спілки шоферів, що став символом сумнівного робітничо-співчачанського проводу) може тишитися своїм далішим щастям“.

Другий добрий законопроєкт, що зазнав такої самої долі при такій самій спрощеній процедурі нарад з уваги на поспіх — це проєкт про допомогу держави для посилення будівельно-мешканського руху. Він пропонував видаткування 400,000,000 дол. із спеціальною ціллю — очищення у великих містах деяких ділянок від занедбаних і напіврозваленних будинків, які є осідком нужди, хвороб і злочинів, та збудування на їх місці нових для бідного населення. Цей 400-мільйонний фонд мав стати основою для фінансування будівельної програми, яка передбачала гіпотечні позики („моргеджі“) на багато легших, ніж тепер, умовах, з окремою увагою для абсолютних та вихованих високих шкіл і старших осіб. Уряд був проти цього закону, бо він, мовляв, поважає збільшення бюджетового дефіциту і державну заборгованість, отже підсилює й небезпеку інфляції. Однак, публічна опінія підтримувала законопроєкт, що брав під увагу найбільшу болячку незможного населення — проблему дешевого й доброго мешкання. Нема сумніву, що проєкттована програма поживала б будівельний рух і спричинила б значне зменшення безробіття, не тільки в рядях будівельних робітників, але й в усіх галузях промислов. зв'язаних з будівництвом. Доказом прихильності до цього закону були 251 голосів, що впали на нього в Палаті репрезентантів у минулий понеділок, проти 134-ох. Все ж забракло, що 17 голосів для виманеної кваліфікованої більшості, що її потрібно при такій спрощеній процедурі конгресових нарад. Ця невдача тим болючіша, що — як відомо — у цій сесії знову не вдалося перевести давно проєкттованої великої державної допомоги на будову нових шкіл. Поспіх не завжди добрий.

З УКРАЇНСЬКОЮ ПРОЩЕЮ В ЛЮРДІ

(3)

Проща була збагачена доповідями, прочитаними 3 і 4 серпня у великій залі, яку раніше віддано в наше розпорядження. Впрод. о. П. Малаго-га ЧНІ, Ген. Вікарій в Англії, вголосив доповідь на тему „Цариня вервиці“. Проф. д-р В. Янів, голова УХР, говорив про Український Християнський Рух на тлі сучасної ситуації, д-р Михайло Гоцій прочитав багато документів доповідь на тему „Пречиста Діва в Україні й, зокрема, в українському мистецтві“. Було б дуже добре, коли б організаторам вдалося видати ці доповіді друком, що вони мають в плані. Зокрема, доповідь д-ра М. Гоція являє собою виняткову цінність при нашому сучасному стані дослідів.

Вийшло спеціальне число „Християнського Голосу“ з багатим матеріалом про Люрд і українські прощі. В цьому числі є статті чужиними мовами (англійською та французькою), що підносять його вартість. Уже в розмовках з чужинцями в Люрді можна було послужитися цим цінним матеріалом. А чужинці ж там були з усіх континентів, і хоч ніхто не мав на думці пропаганди, то пропаганда в користь нашої справи там робилася. Це був наливний доказ, яке значення має для українського народу існування Греко-Католицької Церкви, як живого зв'язку з західним світом.

Більшість груп не обмежилась відвідинами і молитвами в Люрді. При цій нагоді відбули вони прощі до інших святих місць. Зокрема, широкий плам подорожі мали наші закордонні групи. Наприклад група Філадельфійсько-го Екзархату відвідала ще Лізьє, Невер, Парє де Моні-ль, Рим та Ассізі. Група Стамбульсько-го Екзархату відвідала Рим і Фатіму. Група з Парижу й Німеччини відвідала Пібрак, Невер і Парє де Моніаль.

Цією прощено не вичерпують українські відвідини, століття появи Матері Божої в Люрді. В дні 10-13 вересня відбулися в Люрді науковий Міжнародний Маріологічний Конгрес, на якому з доповідями виступили від українців о. д-р В. Малахук ЧНІ і о. д-р В. Крилас ЧНІ. В дні 10-14 вересня відбуватиметься в Люрді Міжнародний Марійський Конгрес, на якому буде понад 30 національних секцій з доповідями в різних мовах.

Українську секцію підготував УХР, маючи в плані 6 доповідей. У Філадельфії має вийти книга про Ф. Ле-ва про культ Матері Божої в українській літературі з збіркою Богородичних поем. Звітуючи про українську прощу до Люрду, було б несправедливо не відмітити, що побутувати умовин прочан ідеально підготував о. канцлер М. Левенець з Парижу, який відповідав також за бездоганний хід усіх урочистостей. Масовість прощі з заслугою спільних зусиль церковних чинників і УХРуху, а особливо його голови проф. д-ра В. Янова, що організував паломництво минулого року на закінчення святкування тисячоліття християнства в Україні.

Залишалося Люрд і ідемо в широкую й багату долину Гат-т-во „Січ“ Горішній Кут ма-уєважнито. О. Вількевич запропонував будувати доміньку на церковній ґрунті. Деякі члени „Січі“ не хотіли будувати доміньку разом з чинильною „Просвітою“, а тим більше на церковній ґрунті, і з того вийшла суперечка, внаслідок якої через рік поперших загальних зборках, за-ложено „друге товариство „Січ“ у Волчківцях Горішній Кут і чинильною „Народна Спілка“. Головини ініціаторами і першими організаторами чинильної Народної Спілки були Костик Манилюк, Петро Дубейчук і Процько Шиникар, а головним організатором і першим кошовим Горішньої „Січі“ був В. Гу-цуляк.

Хоч постало в селі дві „Січі“, праця в товаристві не зменшилась. Перша „Січ“ разом з чинильною „Просвітою“ взялась до будови доміньки на церковному ґрунті, і такі то-го самого року відбулася перша театральна вистава у власній доміньці. „Народна Спілка“ купила значайну селянську хату, і там також

однак старості то ухвалу унаважнито. О. Вількевич запропонував будувати доміньку на церковній ґрунті. Деякі члени „Січі“ не хотіли будувати доміньку разом з чинильною „Просвітою“, а тим більше на церковній ґрунті, і з того вийшла суперечка, внаслідок якої через рік поперших загальних зборках, за-ложено „друге товариство „Січ“ у Волчківцях Горішній Кут і чинильною „Народна Спілка“. Головини ініціаторами і першими організаторами чинильної Народної Спілки були Костик Манилюк, Петро Дубейчук і Процько Шиникар, а головним організатором і першим кошовим Горішньої „Січі“ був В. Гу-цуляк.

Хоч постало в селі дві „Січі“, праця в товаристві не зменшилась. Перша „Січ“ разом з чинильною „Просвітою“ взялась до будови доміньки на церковному ґрунті, і такі то-го самого року відбулася перша театральна вистава у власній доміньці. „Народна Спілка“ купила значайну селянську хату, і там також

однак старості то ухвалу унаважнито. О. Вількевич запропонував будувати доміньку на церковній ґрунті. Деякі члени „Січі“ не хотіли будувати доміньку разом з чинильною „Просвітою“, а тим більше на церковній ґрунті, і з того вийшла суперечка, внаслідок якої через рік поперших загальних зборках, за-ложено „друге товариство „Січ“ у Волчківцях Горішній Кут і чинильною „Народна Спілка“. Головини ініціаторами і першими організаторами чинильної Народної Спілки були Костик Манилюк, Петро Дубейчук і Процько Шиникар, а головним організатором і першим кошовим Горішньої „Січі“ був В. Гу-цуляк.

Хоч постало в селі дві „Січі“, праця в товаристві не зменшилась. Перша „Січ“ разом з чинильною „Просвітою“ взялась до будови доміньки на церковному ґрунті, і такі то-го самого року відбулася перша театральна вистава у власній доміньці. „Народна Спілка“ купила значайну селянську хату, і там також

Хоч постало в селі дві „Січі“, праця в товаристві не зменшилась. Перша „Січ“ разом з чинильною „Просвітою“ взялась до будови доміньки на церковному ґрунті, і такі то-го самого року відбулася перша театральна вистава у власній доміньці. „Народна Спілка“ купила значайну селянську хату, і там також

Хоч постало в селі дві „Січі“, праця в товаристві не зменшилась. Перша „Січ“ разом з чинильною „Просвітою“ взялась до будови доміньки на церковному ґрунті, і такі то-го самого року відбулася перша театральна вистава у власній доміньці. „Народна Спілка“ купила значайну селянську хату, і там також

Юрій Таркович

ІНЖЕНЕРИ В СССР І ЗДА

На основі багатьох американських звідомлень про кожорічний випуск спеціалістів у Союзі Союзів можна прийти до висновку, що Москва під цим оглядом далеко випередила ЗДА. Таке враження посилюється, зокрема, по прочитанні звідомлень американських відвідувачів СССР, які цікавилися інженерним станом. Та коли ближче приглянутися статистичним даним, то ситуація виглядає зовсім іншою. Навіть совєтські дані вказують, що під багатьма оглядами, за винятком високого певного роду інженерів, у ЗДА кожного року випускають більше спеціалістів, як в СССР.

Совєтський журнал „Соціалістичний Труд“ в ч. 3-му за 1958 рік подає такі цифри: в 1940 році в СССР випущено 126 тисяч різного роду спеціалістів із високою освітою, а в 1955 році — 245 тисяч; у ЗДА в 1940 році випущено 186 тисяч таких спеціалістів, а в 1955 році — 292 тисячі. Совєтські дані потверджують, що і в 1940-му і в 1955-му роках в ЗДА випущено значно більше спеціалістів, як в СССР. При цьому не вільно забувати, що в СССР населення на 30 мільйонів більше, як в ЗДА, і, коли взяти, скажімо, кількість спеціалістів на 1 мільйон населення, то перевага ЗДА над СССР стає ще яскравішою. Підкреслюємо, що йде про спеціалістів з повною високою освітою.

Але фактом є, що інженерів, передусім вузько кваліфікованих, в СССР випускають тепер більше, як в ЗДА. Наприклад, у 1950 році в СССР випущено 36 тисяч інженерів, а в ЗДА — 53 тисячі. Тоді ЗДА мали ще перевагу в кількості інженерів. Але картина змінилась, і в 1955 році в СССР випущено понад 60 тисяч інженерів, а в ЗДА приблизно половину цієї кількості. Це все совєтські дані, отже можна припускати, що кількість кожорічного випуску інженерів в СССР приблизується в цілком пропаганді.

Коміюнари десятих тисяч інженерів, які прямо чи непрямо працюють для військових цілей, в СССР у кожній галузі промисловості працює в декілька разів більше інженерів, як потрібно. В Дон-

1. щоб недуга чи каліцтво були важкі, а то й зовсім невиліковні; 2. щоб хворий не був у моменті вилікування в критичному стані; 3. щоб було стверджено, що лікування не дає ніяких позитивних наслідків; 4. щоб видужання було негачне 5. щоб недуга не повернулася бодай протягом року.

Цілий ряд чудесних оздоровлень комісія не признала за такі, якщо вони не відповідали всім зазначеним вище вимогам. Тому члени комісії й називають себе „протиниками чудес“, бо скорше вони намагалися довести, що чудес нема, як навпаки.

І ще одна важлива справа: комісія збирається для розгляду оздоровлень раз на рік, і не в Люрді, а в Парижі, щоб бути поза атмосферою святаго місця, яка є справді незвичайна.

Ол.

басі, за самою совєтською пресою, інженери тікають у шахт і заводують канцелярії, уникаючи відповідальності і партійного нагладу, які в канцеляріях значно слабші. Те саме в індустрії Запоріжжя та Дніпропетровського. Всюди більше інженерів на непродуктивній праці. Крім того тисячі, якщо не десятки тисяч совєтських, передусім неросійських інженерів витрачають свою енергію в концентраційних таборах, на цілком-перелогівих землях Казахстану і Сибіру. Наші інженери в СССР могли б багато дечого про це сказати.

Любомир О. Ортиский

НА СВІТОВІЙ ЗУСТРІЧІ В БРЮССЕЛІ

(4)

При вході до совєтського павільйону можна зважати, хто за цим заглядає синьочервоний прапор Української ССР, а у входному голі висить її герб. Ще є кілька порозкиданних по різних стейдах книжок, не більше як 5-7 штук, дві-три газети і стількі ж журналі. Очевидно, їх треба добре пошукати, щоб знайти. І ще між портретами великих російських письменників, тут же побіч Пушкіна, а перед Тургенєвим, Достоевським і Чеховим — наш Шевченко. Що він наш, український, доводиться тільки той, хто вже знає про це. Для всіх інших це — галерея русських велетнів духа...

От і вся „формальна“ Україна в совєтському павільйоні. Ага, ще є якесь лялька в полтавському строї, ще є кілька нарядів родів вин і горілок з українськими написами; кримське вино „мускат“, різні „запиканки“ та „вишнівки“. Ані вареників, ані полтавських галушок не показали, зате п'яте заступлене не найгірше. Це і все, що можна сказати про „суверенну“ УССР, як її можна відшукати в Брюсселі. А коли один чужинець цікавився, чому не заступлено республік, зокрема УССР, йому відповів російський майстер, що за браку місяця годі було дати окремі відділи: кожній республіці...

Крім павільйону СССР, назва „Україна — український“ вийшла на Брюссельське „форум публік“ шляхом Українського державного хору Верьовки. Сотні розлітованих по місті афіш, презентуючи розкішну молодіжну вбранню співочу, що „ансамбль української пісні і танцю“ виступав в Брюссельському палаці красеного мистецтва. Згадавши ансамбль, як а вже відмітив у попередній кореспонденції, добре репрезентує українське мистецтво, гонак поривав публіку, і вона, звичайно, домагалася наддатки. Це подумали москвинські організатори, а може й київські виконавці про такі „суверенні“ деталі, які відтворюють публіку по-українськи і по-французьки, українсько-французьку програму. Але тільки на першому виступі 2 серпня, бо на всіх пізніших була вже тільки французька програма.

Така то офіційна присутність України на світовій виставці. Вона зведена до спі-

Отже, як врахувати всі ці факти, то інженерів на справді конструктивній праці є в СССР не більше, як в ЗДА. Відвідувачі Совєтського Союзу, які так захоплюються совєтським шкільництвом, ловляться на дудку більшовицької пропаганди вже хоча б тому, що не цікавляться ближче навіть совєтською статистикою.

Совєтська преса ніколи не згадувала про те, що в ЗДА є аж 1,800 високих шкіл, а це — в понад два рази більше, як в СССР, не згадувала й про те, що у минулому шкільному році в ЗДА вчилися в університетах і каледжах коло 3 мільйонів молоді, а це також далеко більше, як в СССР.

Від часу відкриття Брюссельської виставки й вже відідало кілька тисяч українців, передусім з Бельгії, Голландії, Німеччини і Англії. Приїжджають також відвідувачі з Канади і ЗДА. Вони, очевидно, виходять з виставкової площі, а зокрема з совєтського павільйону, з гірким враженням. Вони розуміють і відчувають збреханість совєтської пропаганди про „суверенну“ УССР, вони мають змогу побачити наочно зашмор на українському народі. Разом з тим вони усвідомлюють, де наш справжній фронт боротьби, в якому напрямі повинні українці поза межами батьківщини звернути свою увагу, трудно і кошті. І ще бачать вони весь нонсенс внутрішніх українських „фронтів“, взаємного поборювання і в більшості випадків — спільного прогалавання нагод, щоб дійсно щось зробити для української справи! Во коли ці відвідувачі стоять в совєтському павільйоні і бачать, з якою брутальністю Москва промовчує існування й народу, коли вони бачать загрозливі здеградування його до етнографічної маси, вони мусять зрозуміти імператив наших днів, який змушує всіх українських патріотів об'єднуватися навколо акцій, що безпосередньо служать українській справі, що допомагають нашому народові відстоювати свої права і роз'яснюють перед світом український цілі і справжнє положення України. І з цього погляду присутність численних українських відвідувачів на виставці — корисна і потрібна.

Крім української виставки, мають в Брюсселі свої виставки поляки і росіяни. В польському кіоску можна знайти також українські книжки й дістати летючку з адресою української книгарні, на бульварі Адольфа Маука; на стенді з російськими книжками вивішено інформаційний п'ятак, що, між іншим, інформує про нашу українську книгарню.

Експорт ЗДА до комуністичних країн становить тільки 0.5 відсотка

Вашингтон. — Секретар торгівлі Сінглер Вікс у своєму четвертьному звіті Конгресові повідомляв, що американський експорт до східно-європейських комуністичних країн становить менше як 0.5% всього нашого експорту. І так в другий четвертинний цього року видано дозволу на вивіз товарів до комуністичних країн товарів на суму 5,600,000 долл., що було трошки більше від пер-

шої чверті в цьому, але на 800,000 долл. менше в останній чверті 1957 р. (6,400,000 дол.). Секретар Вікс пригадав, що зовсім невинновитоварів із ЗДА до СССР, Китаю, Північної Кореї і Північного В'єтнаму. ЗДА ввозять до комуністичні такі товари, як свєрдли до копань вугілля, частини авт, текстильні машини, тютюн, олія з сої та машини до лущення кукурудзи.

Що дав нам Січовий рух

Січовий рух сколихнув селянські маси, розбудував приспів почування і зробив дійсно революційну роботу. Село освідомлене, на вічах відступають селянські-бесідники, домагуються „поділу Галичини на дві половини“, але що найважливіше — знають, чого хочуть і знають чіль, до якої прямують, знають, хто вони і чий батьків діти. А весь той успіх треба приписати Січовому рухові та його твор-

серпня ц. р., виставка української книжки і книжок про Україну в чужих мовах вповнює велику прогалину, яка постала б, якби навіть цього не було. Інша справа, що українці за хордонами батьківщини, а передусім політичні групи, такі замало приклади уваги для того, щоб використати всі можливості, які дає зустріч в Брюсселі, і показати справжню Україну, ту, яку промовчує Москва.

І тут для всіх нас цілком конкретна нагода і можливість спільної дії-ни координації наших дій на користь української вільної справи. Конкретна нагода.

Від часу відкриття Брюссельської виставки й вже відідало кілька тисяч українців, передусім з Бельгії, Голландії, Німеччини і Англії. Приїжджають також відвідувачі з Канади і ЗДА. Вони, очевидно, виходять з виставкової площі, а зокрема з совєтського павільйону, з гірким враженням. Вони розуміють і відчувають збреханість совєтської пропаганди про „суверенну“ УССР, вони мають змогу побачити наочно зашмор на українському народі. Разом з тим вони усвідомлюють, де наш справжній фронт боротьби, в якому напрямі повинні українці поза межами батьківщини звернути свою увагу, трудно і кошті. І ще бачать вони весь нонсенс внутрішніх українських „фронтів“, взаємного поборювання і в більшості випадків — спільного прогалавання нагод, щоб дійсно щось зробити для української справи! Во коли ці відвідувачі стоять в совєтському павільйоні і бачать, з якою брутальністю Москва промовчує існування й народу, коли вони бачать загрозливі здеградування його до етнографічної маси, вони мусять зрозуміти імператив наших днів, який змушує всіх українських патріотів об'єднуватися навколо акцій, що безпосередньо служать українській справі, що допомагають нашому народові відстоювати свої права і роз'яснюють перед світом український цілі і справжнє положення України. І з цього погляду присутність численних українських відвідувачів на виставці — корисна і потрібна.

Крім української виставки, мають в Брюсселі свої виставки поляки і росіяни. В польському кіоску можна знайти також українські книжки й дістати летючку з адресою української книгарні, на бульварі Адольфа Маука; на стенді з російськими книжками вивішено інформаційний п'ятак, що, між іншим, інформує про нашу українську книгарню.

Василь Зеленко

ТОВАРИСТВО „СІЧ“ У ВОЛЧКІВЦЯХ

(2)

„Та й гарячий ний чайок“

Рівночасно з культурно-освітньою працею розпочато сильну акцію проти пияцтва. З цим ляхом, як уже згадувало, почав був боротися попередній парох о. дек. Коржинецький, але безуспішно. Отже, продовжувати боротьбу з коршимами почали січовики. Ухвалено коршми та алькогольні напої бойкотувати, а замість горілки пити чай. Заведено звичай робити храми. Вєслів і толоки без пиячків. І це до деякої міри таки вдалося, так, що вже до виходу першої світової війни (1914) храми, пєслів і толоки відбувалися в більшості без алькогольних напоїв. Вєсь успіх того треба припи-

сати січовикам. Село змінило обличчя. З восьми коршом осталося дві, та й ті в будні дні світліли пусткою, хіба в неділю дехто із старших ще заходив покурити та побалакати.

Будова власної доміньки, заложена чинильною „Народною Спілкою“ та Т-ва „Січ“ у Волчківцях Горішній Кут

На спільних читаннях розводили дискусії, як здобути на власну доміньку. Вєслідом таких дискусій винирнула гадка збудувати власну доміньку разом з чинильною „Просвітою“. Пороблено заходи дістати від громади пів морта толоки коло школи під будову. Громадська рада ухвалила подарувати кавалок толоки,

однак старості то ухвалу унаважнито. О. Вількевич запропонував будувати доміньку на церковній ґрунті. Деякі члени „Січі“ не хотіли будувати доміньку разом з чинильною „Просвітою“, а тим більше на церковній ґрунті, і з того вийшла суперечка, внаслідок якої через рік поперших загальних зборках, за-ложено „друге товариство „Січ“ у Волчківцях Горішній Кут і чинильною „Народна Спілка“. Головини ініціаторами і першими організаторами чинильної Народної Спілки були Костик Манилюк, Петро Дубейчук і Процько Шиникар, а головним організатором і першим кошовим Горішньої „Січі“ був В. Гу-цуляк.

Хоч постало в селі дві „Січі“, праця в товаристві не зменшилась. Перша „Січ“ разом з чинильною „Просвітою“ взялась до будови доміньки на церковному ґрунті, і такі то-го самого року відбулася перша театральна вистава у власній доміньці. „Народна Спілка“ купила значайну селянську хату, і там також

Хоч постало в селі дві „Січі“, праця в товаристві не зменшилась. Перша „Січ“ разом з чинильною „Просвітою“ взялась до будови доміньки на церковному ґрунті, і такі то-го самого року відбулася перша театральна вистава у власній доміньці. „Народна Спілка“ купила значайну селянську хату, і там також

Хоч постало в селі дві „Січі“, праця в товаристві не зменшилась. Перша „Січ“ разом з чинильною „Просвітою“ взялась до будови доміньки на церковному ґрунті, і такі то-го самого року відбулася перша театральна вистава у власній доміньці. „Народна Спілка“ купила значайну селянську хату, і там також

старостів, що „Січі“ влаштували демонстрацію без дозволу влади. Староста Левичевський покарав членів січової старшини по 5 корон, а 23-ох січовиків — по добі арешту. Відкинули не робили, і старшина кару заплатила, а січовики по добі відійшли. Іван Сандуляк вийшов послом, а маршалок Мойса вправ. Запал і енергія розбудуovali селянські маси і освідомили їх, так, що вже вважалося гайбою голосувати за поляка Мойсу, як с свій кандидат українськ.

Також активну участь брали січовики з Волчківців у січових святах в Сятині і в Коломиї, а в Станиславові у Львові брали участь лише через делегатів. Особливо заважало підготувалися січовики обох „Січей“ до свята в Сятині. Не лише неділями, але й в будні дні ввечері на роботу відбували вправи вільноу, з топірцями та вправи в похід. До походу з міста на Балки за містом включилось коло 160 осіб і 4 кінних з обох „Січей“ з Волчківців, а до вправ на площі стало 80

найкраще натренованих (бо таке число було в святковому комітеті зголошено).

Село Волчківці змінило обличчя

В роках між 1908 і 1914 культурно-освітній та економічний праця розвивалася якнайкраще. Підкріплено чинильною „Просвітою“ сфєзююванням з чинильною „Народною Спілкою“ в одну організацію, створено мішаний хор, заложено кружок „Рідної Школи“, „Сільський Господар“, молочарню, дахівкарню, кредитову касу „Власна Поміч“ і Спілку для збуту худоби. У Віділах тих товариств працювали вишколені в січовому товаристві бувші

ЗБІЛЬШЕНІ ДИВІДЕНДИ!

3 1/4 0/0
РГЧ
кредит
або п.
2 рази

ПОЧАВШИ 1-го СІЧНЯ 1958 р

- Ощадності, забезпечені до \$ 10,000.
- Гроші, одержані до 15-го січня, будуть процентувати нові дивіденди, від 1-го січня.
- Радю приймаємо нові konta, від \$ 1.00 вгору.

IRVING SAVINGS and LOAN ASSOCIATION

36 MARKET ST. (BL. MAIN) PATERSON, N. J.
Відкрито ЩОДЕННО від 9-ої рано до 8-ої по полудні
Також у П'ЯТНИЦІ від 6-ої до 8-ої ВЕЧОРА

ДЛЯ ВАШОЇ ВИГОДИ:
 АДНОСТЕВІ КОНТА — РІЗДЯВНІ ОПАДІШНІ — ВАКАЦІЙНІ — ГРОШОВІ ПОЗИЧКИ — ПОЗИЧКИ НА ПОЛІПШЕННЯ ДОМУ — ПОДРОБОЖНІ — ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ — ПРИЙМАННЯ РАХУНКІВ ЗА ГАЗ, ЕЛЕКТРИЧНІСТЬ, ТРИФУ І ТЕЛЕФОН — ВОГНЕГІРЯВАНІ СКРИНЬКИ.

Поспішіть вислати Рідним і Другам ПОСИЛКИ-ДАРУНКИ
 Більш відомою фірма ПОСИЛКИ ПАЧОК до всіх країн Європи і Других

PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, Inc.
 (LICENSED BY U.S.S.R.)

OKLYN, 1530 Bedford Ave., (cor. Lincoln Place.) Tel.: IN 7-6465 — IN 7-7277
 ARK, N. J. — 312-14 Market St., Newark, N. J. — Tel.: MI 2-2452 — MI 2-168

Відкрито в НЕДІЛІ — від 9-4 до пол.

плата можна **ТІЛЬКИ НОВІ РЕЧІ** (матеріали, одяг, харчові продукти, ліки тощо) до шиття, акордеони (т. п.). Доставка пачок **гарматочна**, підпис відборця **не потрібен**, відатки **ні** митю **оплачується у бюрох фірми**. **Комп'ютер** посилав забезпечення. **Важко** отримувати **вигоди** клієнтів при бюрох нашої фірми **є великий і різноманітний вибір товарів** найкращої якості по **уміркованих цінах**. **Важко** відкрити: **ЩОДЕННО**, **включено** **НЕДІЛІ** від **8-ої** ранку до **6-ої** вечора **в СУБОТИ**: від **8-ої** ранку до **4-ої** по пол.

НАШІ ВІДДІЛИ:	
78 — 2nd Avenue, NEW YORK 3, N. Y. Oregon 4-1540	11601 Jos. Campus Avenue, DETROIT 12, Mich. Townsend 8-0296
151 Albany Avenue, HARTFORD, Conn. Chapel 7-5164	121 S. Vermont Street LOS ANGELES, Calif. Dunlirk 5-6550
	832 N. 7th Street, PHILADELPHIA 23, Pa. Walnut 3-1747
	1241 Ashland Avenue, CHICAGO 23, Ill. Humbold 6-2818

в с. глени Українського Народного Союзу!
підписиствах, що оголошуються у «СВОВОДІ».

**PHILLIPS
FUNERAL HOME**
79-02 Metropolitan
Middle Village, L.

парцеля із 10-ти ак-
нише за 1,950.00 долла-
су у віддалі 30 миль.

Lytwyn & Lyt
UKRAINIAN

писати до:
Y CORPORATION

PHOENIX, Arizona
ted in our new offices

ing: Your Paradise Valley—
West of Buckeye Broker
of Buckeye (With Well) in Phoenix, Arizona.
Buckeye Telephone:
alley M/H 2 5262 M/H 5 6074

0.00 down, 6% on unpaid balance.
office in Michigan: W. Dearborn 7, Michigan

Е. YOUNG, Manager

всіх країн Європи і других
и відповідальної, ввічливої
рої фірми

8 TRAVEL CO. Inc.

JOHN KOWALCH

by the USSR)
ORK 11. N. Y. — Tel.: CHelsea 3-2583
И ВИДІЛИ:

332 Fillmore Ave.
BUFFALO 6, N. Y.
Tel.: MOhawk 2674

PHILADELPHIA 23, Pa.
Tel.: Walnut 5-8878

BOSTON 27, Mass.
Tel.: Andrew 8-5040

УКР. ПОГРЕБИ
Займається похороном
BRONX, BROOKLYN
YORK і ОКОЛИЦЬ

на довів'ям тисячів задоволених клієнтів, га-
лилки.
на протязі 48 годин і приходить на місце
гусицькою поштою через 7-12 днів).
ДНІВКУ ПОСЛАТИ ХАРЧОВІ ПРОДУКТИ.

129 EAST 7th ST
NEW YORK, N.Y.
Tel.: ORchard 4-2111

1. The first part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".